

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2863/2021
27.01.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић, Данијеле Николић, Слађане Накић Момировић и Гордане Џакула, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Бисерка Крпић адвокат из ..., против туженог „Vulevar Company“ ДОО из ..., чији је пуномоћник Миодраг Војновић адвокат из ..., ради утврђења и накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против решења Вишег суда у Новом Саду Гж 357/21 од 18.01.2021. године, у седници већа одржаној 27.01.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиље изјављеној против решења Вишег суда у Новом Саду Гж 357/21 од 18.01.2021. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиље изјављена против решења Вишег суда у Новом Саду Гж 357/21 од 18.01.2021. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Новом Саду П 3526/2020 од 31.08.2020. године констатовано је да се тужба у предмету Основног суда у Новом Саду П 3526/20 сматра повученом. Решењем Основног суда у Новом Саду П 3526/2020 од 21.09.2020. године одбијен је предлог тужиље за враћање у пређашње стање од 11.09.2020. године.

Решењем Вишег суда у Новом Саду Гж 357/2021 од 18.01.2021. године, жалбе тужиље су одбијене, а решења Основног суда у Новом Саду П 3526/2020 од 31.08.2020. године и П 3526/2020 од 21.09.2020. године потврђена.

Против правноснажног другостепеног решења тужиља је изјавила ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, као и на основу члана 404. ЗПП.

Према одредби члана 404. става 1. ЗПП, ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права, а према ставу 2. истог члана испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије оцењује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије, на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној јер се изузетна ревизија може изјавити због погрешне примене материјалног права а не и због погрешне примене одредаба парничног поступка. У конкретном случају побијаним другостепеним решењем потврђене су одлуке о констатовању да се тужба сматра повученом и одлука поводом предлога за враћање у пређашње стање, што представља примену процесних правила. Стога је одлучено као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије, на основу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. став 1. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 420. став 1. ЗПП прописано је да странке могу да изјаве ревизију против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно завршен. Ставом 2. истог члана прописано је да ревизија против решења из става 1. овог члана није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде. Ставом 6. истог члана прописано је да се у поступку поводом ревизије против решења сходно примењују одредбе овог закона о ревизији против пресуде.

Ревизијом се побија и решење којим је одлучено о жалби на одлуку којом је констатовано да се тужба сматра повученом.

Према члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 30.05.2016. године, ради утврђења и накнаде штете у износу од 820.000,00 динара, а преиначена је поднеском од 13.11.2018. године на износ од 2.200.000,00 динара, што представља вредност спора побијаног дела.

Пошто вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије ни на дан подношења тужбе, нити на дан преиначења тужбе, ревизија није дозвољена у овом делу.

Како се у конкретном случају ревизијом побија и решење којим је одлучено о жалби на одлуку о предлогу за враћање у пређашње стање, а таквим решењем се поступак правноснажно не окончава, иста ни у овом делу није дозвољена на основу члана 420. став 1. ЗПП.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 413. ЗПП, одлучио као у другом ставу изреке.

**Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић